

פרסונה - אנימה, מאי-יוני 2001

השימוש בנייר עיתון כחומר העיקרי לבניית הפסל מהווה אצל מאירה גרוסינגר חלק עיקרי מן האמירה. שכבות של עיתונים מגולגלים וכרוכים יחד עם חמרי-פסולת מתכלים אחרים משמשים ליצירת חלקי דמויות של אדם וחיה. ארעיות של העיתון משמשת אנאלוגיה לבשר החי המתכלה והפגיע. בתערוכה זו הדגש על הראש המהווה מרכז העצבים הרגשי והאינטלקטואלי.

ע"י קילוף ובציעת הראש, מבטאה גרוסינגר תהליך של חדירה אל ההויה הפנימית, תוך כדי קילוף המסיכות החיצוניות. אצל האמנית זוהי הפעולה הפנימית שנעשית לצורך תהליך היצירה האישי.

24 מאי 2001

תערוכת מאירה גרוסינגר - דבר האוצר, ראובן כהן, בערב הפתיחה

לא בכל יום יוצא לי לאצור תערוכה שבה אני אוהב את האמנית ומעריך את עבודתה ויוצא נשכר מאיכות המפגש. תערוכה זו היא שילוב של תפישה קונסטרוקטיבית ואקספרסיבית היוצרת יחד מימד חדש של עושר צורני, גיבוש פיסולי, פוסט מודרניסטי, חדשני בעוצמתו ורגישות.

בתערוכה אנו רואים פסלים המזוהים עם דמויות ידועות, הומאגיים לאמנים, מחווה לפוליטיקאים ואיקונוגרפיה להיסטוריה של האמנות והתרבות. אין ספק שלפנינו תערוכה מעמיקה ומעניינת של פרדוקסים יצירתיים, עם אהבת העשייה של אמנית בוגרת ובשלה המסוגלת להביא את היצירה למורכבות מרעננת של היסטוריה, עכשוויות, תפישה חזותית, פיסוליות, אינטלקטואליות ורגישות.

מאירה מפתיעה בכל תערוכה מחדש. יש לה את היכולת להתחדש ולחדש. הלהט והעוצמה הן באישיותה והן בעבודותיה אכן משתקף בתערוכה זו. פשטות החומר, הצבעוניות והטקסטורה העשירה גורמות לכך שכל כתם צבע יוצר הפנינג, כל נגיעה בחומר - רטט וכל שינוי צורני - דינמיקה ותזזית. בפסל "UNTITLED" המתוח בחוטי ברזל בתוך מסגרת, פנים וחוץ יוצרים מסיכה המאפשרת מתווה חיצוני של פנים ועם זאת מישוש החלל האחורי יוצר הווייה של גלוי ונסתר, פוזיטיב-נגטיב, המאפשר לצופה מפגש חדש ומעמיק עם ניגודים.

בפסלים אחרים ניתן להשתתף בהבעת אמפטיה ובו-זמנית להגיע למעורבות והזדהות עם הצורה, התוכן, ההבעה והאמירה וכן לגלות את המזוהה ויחד עם זאת לאבד את הזהות.

בחלק מהראשים חוסר השלמות הפיזית כמו הפסל "UNTITLED" כאשר הראש מפוצל ונע הצידה, מאפשר לכל אחד מאתנו ליצור קשר אישי ורלוונטי לתכנינו ובמקום להיות צופה פאסיבי, להשתתף בחוויה הפיסולית ולקיים דיאלוג עם היצירה, להתעלות מעל הברור, הנראה והגלוי ולחדור לרבדים לא ברורים, לא מודעים ולא נודעים ולהשלים את הפסל לפי מאווינו ודמיונו.

בפסל "ראש ומראה" אנו נמשכים פנימה לתוך הפסל על-ידי השתקפות במראה. הפסל והצופה נהפכים לישות אחת. היצירה והצופה משתקפים כיצירה חדשה של חי ודומם, דינאמי וסטטי, מודע ולא מודע. אין ספק שסידרת פורטרטים זו הם אתגר לצופה. לא ניתן להישאר אדיש לנוכח מורכבות ואיכות האמירה האקספרסיבית. לא ניתן להישאר אדיש ובלתי מעורב בחוויה ובמסר שפנים אלה מקרינים. באישי ובמנותק, באסתטי ובאקספרסיבי. המפגש של מודע ותת-מודע יוצרים שלמות חדשה. ברבים מהפסלים עומדים נפעמים מול המושג פורטרט. פרסונה ואנימה הם לא רק מושגים יונגיאנים. בתערוכה זו הם מבטאים את האנושי והחייטי, את הפסאדה והפנימי ויוצרים מורפוזא צורנית המאפשרים לנו לממש את השאיפה לקתרזיס סוחף שאמנות זו מתווה.